

ŠKRIP, župna crkva i kaštel obitelji Cerineo-Cerinić

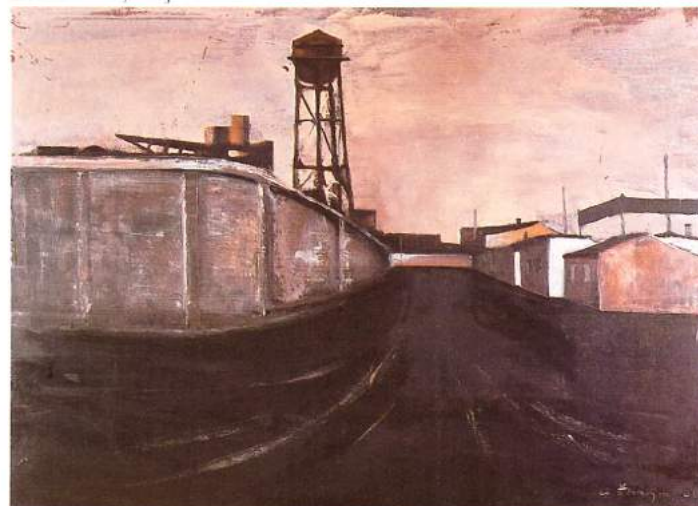
ŠKRIP, selo na S strani otoka Brača. Uokolo srednjovj. građevnoga sklopa s kulom kaštela Radojkovića očuvane su veličanstvene obrambene zidine iz brončanoga i željeznoga doba. Donji dio kule ostaci su monumentalnoga rim. mauzoleja. Tu je otkriveno nekoliko rim. nadgrobnih natpisa. Uz kaštel Cerinića nalaze se sarkofazi iz starokršć. doba, a u okolici su kamenolomi iz doba gradnje Dioklecijanove palače u Splitu. U kamenolomu Rasoke u živoj stijeni uklesan je reljef Herakla. U blizini sela nađeno je nekoliko zavjetnih spomenika i rim. reljefa te kasnoantički arhit. ostaci i ranosrednjovj. grobovi. Ranosrednjovj. crkva Sv. Duha na groblju svjedoči o nekoliko stilskih pregradnja. Usred sela je 1618. sagrađen veliki kaštel obitelji Cerineo-Cerinić, a do njega je barokna župna crkva s bogato ukrašenim pročeljem. Unutrašnjost je jednobrodna s polukružnom apsidom bogato ukrašenom štukaturama. Na oltarima su četiri slike mlet. slikara J. Palme ml., od kojih su tri signirane. U renesansnome kaštelu obitelji Cerinić osn. je 1978. Brački muzej.

LIT.: K. Prijatelj, Djela Palme mlađeg i mletačkih manirista u Dalmaciji, Mogućnosti, 1955, 2. — D. Vrsalović, D. Domančić i K. Prijatelj, Kulturni spomenici otoka Brača, Brački zbornik, IV, 1960, str. 68–71, 78–79, 84–88, 92, 100, 129–130, 188–190, 193, 197–199. — A. Faber, Škrip na Braču — istraživanja antičkih bedema, Arheološki pregled (Beograd), 1975, 17. — B. Kirigin, Nalaz rimskih natpisa i reljefa kod Škripa na otoku Braču, VjAHD, 1979. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. — I. Fisković, O ranokršćanskoj arhitekturi na otocima Braču i Šolti, Arheološki radovi i rasprave, VIII–IX, Zagreb 1982. — R. Bužančić, Dvije crkve na Braču obnovljene u ranom srednjem vijeku, Prilozi — Dalmacija, 1991.

N. B. B.

ŠKRLIN, Nada, slikarica (Zaprešić kraj Zagreba, 19. III. 1959). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1984. Bila je suradnica Majstorske radionice Lj. Ivančića i N. Reiser 1984–86. Članica grupe »Igra Peridot« (V. Gudac, N. Škrilin, B. Laljak). Poslije kraćega figurativnog razdoblja eksperimentira slikama koje razvija u instalacije i ambijente izrazito dekorativnih svojstava (*Autoportret — instalacija*, 1987; *Tri transparentne slike*,

Lj. ŠKRNJUG, *Strojarska cesta*

1988; *Indijska fantazija*, 1990). Samostalno je izlagala u Zagrebu, Rijeci i Subotici.

LIT.: V. Gudac, Nada Škrilin (katalog), Zagreb 1988. — Isti, Nada Škrilin — Indijska fantazija (katalog), Zagreb 1990.

R.

ŠKRNJUG, Ljubo, slikar (Velika Erpenja kraj Zaboka, 18. IV. 1925). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1952 (Lj. Babić). Izraziti slikar gradskih krajolika, sumorna raspoloženja i nenametljive socijalne poruke (*Strojarska cesta*, 1966; *Kuće uz nasip*, 1971; *Nadvožnjak*, 1978). U njegovim motivima zagrebačkih predgrađa prevladava čvrsta konstrukcija oblika i zagasiti kolorit; u *Istarskom ciklusu* (1984) paleta se rasvjetljuje, a potez postaje slobodniji. Tonski prigušene krajolike sjetna ugođaja slika u Le Havreu 1987 (*Pogled na luku, Vrata Atlantika, Brodovi uz obalu*). U posljednje vrijeme slika temperom mrtve prirode mekih prigušenih tonova (*Mrtva priroda*, 1991). — Samostalno izlagao u Zagrebu (1957, 1959, 1975, 1983, 1984, 1986, 1988), Opatiji (1958), Sarajevu (1962), Rovinju (1986), Le Havreu (1988 — s V. Brešićem), Vinkovcima (1989), Mariboru (1991). Bavi se crtežom.

LIT.: G. Quien i I. Zidić, Hrvatski vedutisti od Bukovca do danas (katalog), Dubrovnik 1981. — J. Depolo, Svijet okrenut svjetlu (katalog), Zagreb 1984. — I. Zidić, Le Havre u Zagrebu (katalog), Zagreb 1988. — Isti, Vjekoslav Brešić i Ljubo Škrnjug (katalog), Maribor 1991.

Z. Sa.

ŠLIK (Schlik), Rudolf, slikar i grafičar (Zagreb, 6. III. 1902 — ?). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1926, usavršavao se na Graphische Lehr- und Versuchsanstalt u Beču (1927–29). Radio je u grafičko-nakladnome zavodu »Tipografija« u Zagrebu (1930–41). Bavio se opremom knjiga od 1936 (Lj. Karaman, *Baština djedova*, 1944), eksperimentalno animiranim filmom (u Zagrebu 1938, 1947. i Berlinu 1942, 1943), pisao je studije i članke u »Grafičkoj reviji« (1936–38). Izveo je zidnu sliku *Jugoslavija* (Dubrovnik, hotel »Excelsior«, 1939). Izlagao na izložbama u Parizu (1925), Londonu (1925, 1930), Barceloni (1927), Lavovu (1929).

R.

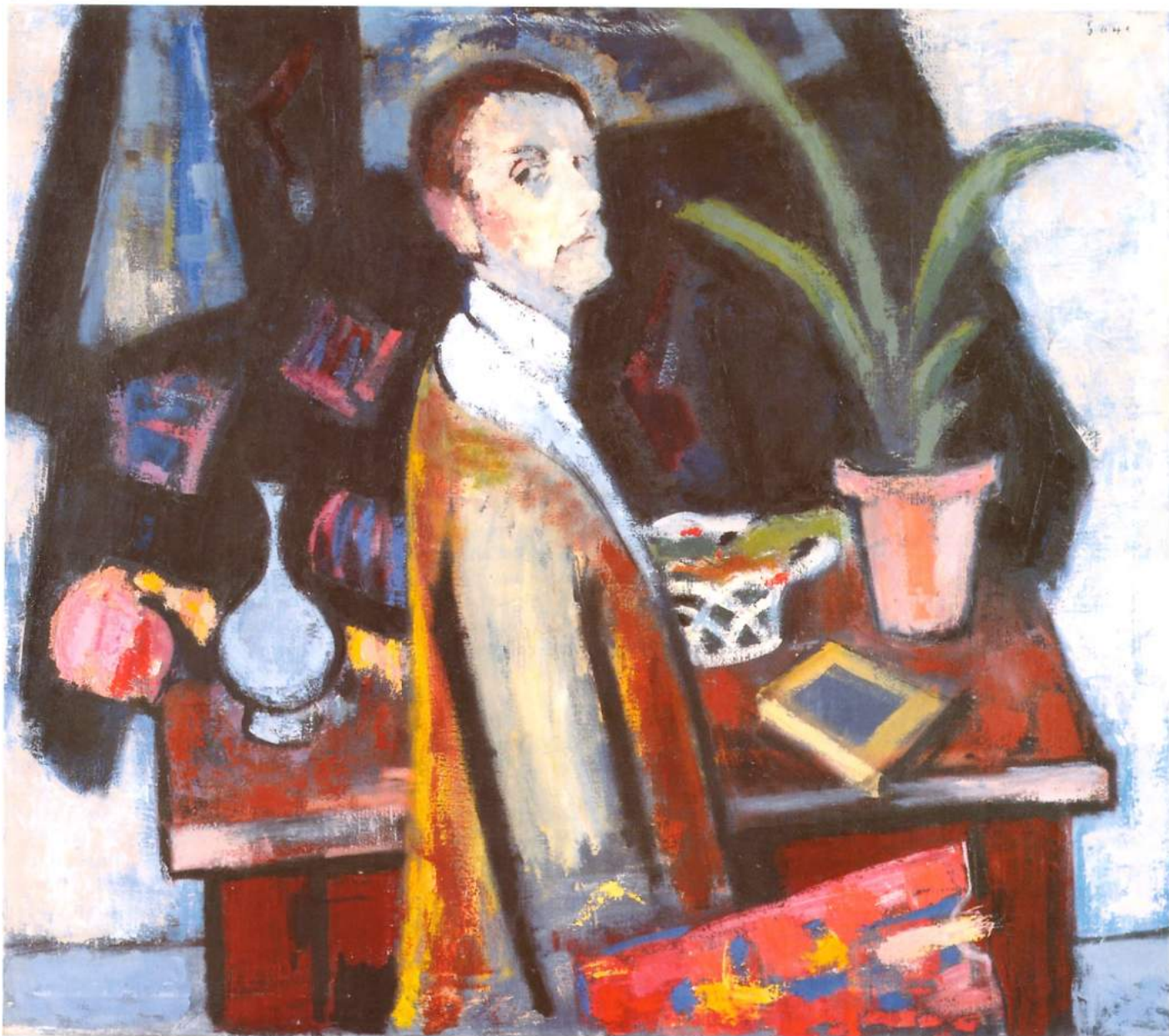
ŠMIDIH, Edo, arhitekt (Celje, 25. X. 1930). Studij arhitekture završio 1955, doktorirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1981 (*Prilog primjeni teorije zvučnog gušenja dvostrukih pregradnih zidova*). Polazio specijalistički poslijediplomski tečaj Bouwcentrum u Rotterdamu 1964–65. Predaje na Arhitektonskome fakultetu te na studiju dizajna u Zagrebu. Važnija su mu izvedena djela: Muzej narodne revolucije u Sarajevu (s B. Magašem) 1959–63; osmogodišnje škole Trnsko, Zapruđe, Voltino naselje (s R. Nikšićem) 1963–69; Klaka, Srednjaci (s A. Dragomanovićem i R. Nikšićem) 1969; matematička gimnazija u Zagrebu (s R. Nikšićem) 1974; opskrbni centar Trnsko 1967–69, stambeni neboderi u Zenici 1971–73. te kuće u Stubičkim Toplicama 1982. i Zagrebu 1982. Sudjelovao je na natječajima: za tipsku stambenu zgradu u Šibeniku (1957, I. i III. nagrada, s B. Magašem); TV dom u Zagrebu (1963, II. nagrada, s A. Dragomanovićem i R. Nikšićem); arhitektonsko-urbanističko rješenje Omladinske ulice u Slavonskome Brodu (1964, I. nagrada); robnu kuću Vamu u Varaždinu (1968, I. nagrada, s A. Dragomanovićem i R. Nikšićem); arhitektonsko-urbanističko rješenje zapadnog ulaza u Zagreb (1970, II. nagrada, s A. Dragomanovićem i R. Nikšićem).

LIT.: Muzej narodne revolucije u Sarajevu, Arhitektura, 1962, 5–6. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, Arhitektura, 1986, 196–199.

F. Vu.

ŠMIT, Edvin, arhitekt (Osijek, 31. V. 1943). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1968 (V. Turina). Djelovao u biroima »Interinžinjerina« i »Zagreb-Projekta«; suosnivač biroa »Studio Arhing« 1991. u Zagrebu. Važnija su mu izvedena djela: mlin i silos u Gornjem Dragancu kraj Čazme (1975), stambena zgrada u Brezju (1980), ekonomsko dvorište Šarampov donji u Ivanić Gradu (1981), zgrade u Maredi kraj Novigrada (1982, s Đ. Dražićem), poslovne zgrade uprave carina na Zagrebačkom velesajmu (1990, s Đ. Dražićem) i »Partner banke« u Daničicevoj ul. u Zagrebu (1994). Sudjelovao je na mnogobrojnim natječajima od kojih su važniji oni za trgovački centar u Skoplju (1967, s M. Šosterićem, G. Galijanimom, II. nagrada), središte Vinkovaca (1969, s I. Crnkovićem, II. nagrada), robnu kuću u Rijeci (1970, s I. Crnkovićem, II. nagrada), poslovno-trgovački centar u Banjoj Luci (1973, s I. Šobatom, I. nagrada), a u zajednici s Đ. Dražićem za Ugostiteljsko-hotelijersku i turističku srednju školu u Zagrebu (1982, II. nagrada), sportsku dvoranu u Zadru (1983, I. nagrada), urbanističko rješenje novoga dijela Osijeka na lijevoj obali Drave (1983, I. nagrada), bazen na Lapadu u Dubrovniku (1986, II. nagrada) te za idejno urbanističko-arhitektonsko rješenje Svjetskoga trgovačkog centra na Zagrebačkom velesajmu (1991).

S. ŠOHAJ, *Slikar i predmeti*. Zagreb, Moderna galerija

BIBL.: *Obiteljska kuća u Brezju*, Arhitektura, 1980, 172–173; *Svaranje znaka u prostoru*, ČIP, 1984, 6; *Tri laka komada buduće zagrebačke arhitekture*, ibid., 1990, 2; *Tri projekta za Zagreb*, Arhitektura 1980–1991, 208–210; *Grad od pjeska*, ČIP, 1992, 5.

LIT.: A. *Pasinović*, Trenutak sadašnjosti i trenutak suvremenosti u mladoj generaciji suvremenog hrvatskog graditeljstva, ŽU, 1971, 14. – D. *Dražić*, Poetika ponašanja u urbanom kontekstu, Arhitektura, 1985, 189–195. – Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, ibid., 1986, 196–199. – G. *Knežević*, Plivački vaterpolo centar u Dubrovniku, ČIP, 1987, 11. – I. *Maroević*, Arhitektura i urbanizam u Hrvatskoj 1981–1985, ŽU, 1988, 43–44. – I. *Oštrić*, Poslijepodne jednog arhologa, ČIP, 1991, 1–2. – T. *Odak*, Kontinuitet u kontekstu (katalog), Ljubljana 1991. – I. *Maroević*, Zagrebačka arhitektura osamdesetih godina, Radovi IPU, 1992, 16. – T. *Odak*, Novo u novom, ČIP, 1994, 5–6. F. Vu.

ŠOHAJ, Slavko, slikar (Zagreb, 8. VI. 1908). Studirao na Akademiji u Zagrebu 1926–31 (Lj. Babić, V. Becić); usavršavao se u Parizu 1931/32. i 1939. Bio je lik. suradnik Arheološkoga muzeja u Zagrebu 1935–65. Član HAZU od 1977.

Otvoren prema izazovima moderne figuracije, Š. je poetski realist izvanredne senzibilnosti i dosljednih stilskih zasada. Prvi put izlaže 1934. kao gost »Grupe trojice« u Zagrebu. Zapažen je kao tipičan predstavnik tadašnje zagrebačke slikarske škole, nadahnut Cézanneovom konstrukcijom kromatskih masa i Matisseovim kolorizmom. Posebnim smislom za mjeru i odnos konstruktivnih, kolorističkih i grafičkih elemenata, uz sugestiju intimna ugodaja, uvrstio se među slikare kojima je »komorni« način doživljavanja svijeta jedna od osnovnih značajki (*Dječak II*, 1938). Boja mu je od najranijih godina glavno sredstvo izraza, često svedena na diskretne tonske prelaze ili smjele susrete suprotnih vrijednosti (*Portret Hede*, 1949). Na taj način sugeriran je prostor u kojemu, osobito u mrtvim prirodama, ima ublažene kubističke projekcije oblika i osamostaljenih

obojenih površina bliskih apstrakciji. Poslije 1950. akordi boja postaju zvučniji, a tumačenje motiva slobodnije i maštovitije. Predmeti istaknutih obrisa prožimaju se s okolinom, u kompoziciji su naglašeni dijelovi, premda je i »pozadina« obrađena pomnjivo postavljenim slojevima boje (*Lubenica*, 1968; *Licitarsko srce*, 1978). Posljednjih desetljeća tonsko-koloristički način zamjenjuje uvođenjem novih simbola i postupaka, naglašavajući dekorativnost i plošni ritam kompozicije. U mnogobrojnim crtežima na svaki doživljaj reagira posebnom tehnikom i načinom izvedbe,

E. ŠMIT i Đ. DRAŽIĆ, poslovna zgrada na Zagrebačkom velesajmu

